

РЕШЕНИЕ

№ 21870

гр. София, 01.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 12.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2941** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на „Форс-Делта“ ООД- [населено място], представлявано от управителя Т. Г. О. чрез адвокат Г. И. срещу Решение № 1040-21-42/13.01.2026г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена като неоснователна жалба с вх. № 1012-21-1530/12.12.2025г. от „Форс-Делта“ ООД срещу Разпореждане № 33696/24.11.2025г., издадено от длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО при ТП на НОИ С.-град, с което е прието за трудова злополука по чл. 55, ал. 2 от КСО претърпяното на 13.11.2022г. от А. Й. увреждане на здравословното състояние. Жалбоподателят навежда доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство и неспазване на материалния закон. Счита, че не са налице изискуемите кумулативно предпоставки за да се приеме, че декларирана злополука за трудова. Сочи, че в оспорения акт липсват мотиви в подкрепа на твърдяното от пострадалото лице и заключението на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО. Твърди, че процесният акт е издаден в нарушение чл. 35 от АПК, без да са изяснени фактите и обстоятелствата, тъй като не са обсъдени събраните в хода на административното производство писмени доказателства. Иска се съда да отмени решението, както потвърденото с него разпореждането, издадено от длъжностно лице като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И., който поддържа жалбата по подробно посочените аргументи в нея. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – Директора на ТП на НОИ – С. град, чрез юрк. П. оспорва жалбата и моли тя да бъде

отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание заинтересованата страна А. С. Й., редовно призована, не се явява и не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 55-ти състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

А. Й., работеща на длъжност охранител към „Форс Делта“ ООД по силата на трудов договор № 11/04.08.2016г., е подала декларация вх. № 1007/13.11.2023г. за трудова злополука, настъпила на 13.11.2022г. в 07:25ч. при придвижване по обичайния път към работното място. Съгласно чл. 59 от КСО по постъпилата декларация е открито досие за трудова злополука № 33696. Със Заповед № 1015-21-250 от 29.11.2023г. на директора на ТП на НОИ - С.-град и на основание на чл. 58, ал. 2 от КСО е извършено разследване на злополуката, като е съставен Протокол № 76/12.12.2023г. за резултатите от извършеното разследване на трудовата злополука.

С оглед събраните в хода на образуваното административно производство данни, с Разпореждане № 33696/18.12.2023г. длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е приело за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 2, т. 1 от КСО претърпяното на 13.11.2022г. от А. Й. травматично увреждане на лявата ръка, получено при падане.

С жалба с вх. № 1012-21-1318 от 22.12.2023г., подадена от осигурителя „Форс делта“ ООД е оспореното разпореждането от 18.12.2023г. В тази връзка е постановено Решение № 1040-21-56/01.02.2024г. на директора на ТП на НОИ - С.-град, с което е потвърдено оспореното разпореждане.

Горепосоченото решение е оспорено по реда на чл. 118 от КСО пред АССГ и е образувано административно дело № 1906/2024г. С Решение № 8218/11.06.2024г. на Административен съд София-град, 74-ти състав по адм. д. № 1906/2024г., отменя по жалбата на „Форс делта“ ООД Решение № 1040-21-56/01.02.2024г. на директора на ТП на НОИ - С.-град и потвърденото с него Разпореждане № 33696/18.12.2023г., като връща преписката на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО за ново произнасяне. Същото е обжалвано пред Върховен административен съд и с Решение № 4833/12.05.2025г. по адм. д. № 9958/2024г. е оставено в сила Решение № 8218/11.06.2024г. на Административен съд София – град, 74-ти административен състав по адм. д. № 1906/2024г.

С Разпореждане № 33696/16.05.2025г. на основание чл. 60, ал. 1 КСО и в изпълнение на указанията, дадени с Решение № 8218 от 11.06.2024г. на Административен съд София град, III отделение, 74 състав, декларираната с Декларация вх. № 1007 от 13.11.2023г. от пострадалата А. С. Й., злополука станала на 13.11.2022г. при придвижване по обичайния път от основното място на живеене до работното място, не се приема за трудова по чл. 55, ал. 2 от КСО.

След обжалване на разпореждането, с Решение № 1040-21-386 от 23.06.2025г. Директорът на ТП на НОИ С.-град е приел, че длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 е издало индивидуален административен акт при неизяснена фактическа обстановка, не е изследвало противоречивите и взаимно изключващи се данни и обстоятелства, не са взети в предвид указанията, дадени с Решение № 8218 от 11.06.2024г. на АССГ, III отделение, 74 състав и Решение № 4833 от 12.05.2025г. на ВАС. Направен е извод, че длъжностното лице се е задоволило единствено да прецени законосъобразността на оспорваното разпореждане с оглед данните, събрани по преписката към момента на поставянето му. Така от една страна не е издирил изцяло всички относими факти и обстоятелства към спора, от друга не е анализирал и отговорил на правнозначими възражения на страната. С тези мотиви е отменил разпореждането като неправилно и е върнал преписката на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО за ново

произнасяне относно настъпилото на 13.11.2022г. внезапно увреждане на здравословното състояние на А. С. Й. съгласно изложените в решението мотиви.

В следствие на решението, със Заповед № 1015-21-237 от 17.07.2025г. на Директора на ТП на НОИ - С.-град и на основание на чл. 58, ал. 2 от КСО е извършено разследване на злополуката, като е съставен Протокол № 54/26.08.2025г. за резултатите от извършеното разследване на трудовата злополука. На 02.10.2025г. е подадено възражение в ТП на НОИ - С.-град с вх. № 1054-21-80 и съгласно чл. 11 от НУРРОТЗ е приложено към Протокол № 54 от 26.08.2025г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката и съхранявано в образуваното в ТП на НОИ С.-град Досие № 33696.

В хода на административното производство, с писмо изх.№ 1012-21.623#5/17.07.2025г. от А. С. Й. е изискано подробно писмено обяснение за обичайният маршрут на придвижване, като се конкретизира точно време и място на злополуката, както и посочване на причините за претърпеният инцидент. На 17.07.2025г. е представено подробно обяснение от А. С. Й. за обичайният маршрут на придвижване, от което не се установяват нови факти и обстоятелства по случая.

С писмо изх.№ 1012-21-623#6 от 22.10.2025г. за изясняване на фактическата обстановка от управителят на „Форс- Делта“ ООД е изискано да бъдат представени нови допълнителни писмени доказателства и обстоятелства за настъпилата злополука на 13.11.2022г. с А. С. Й.. В отговор на 10.11.2025г. от „Форс – Делта“ ООД е представен заверен препис от график за работното време през месец октомври 2022г. в отдел Б.. Видно от представеният предварителен график за работа в дружеството на 13.11.2022г. А. С. Й. е била на дневна смяна от 07:30 да 19:30 часа. В представената от осигурителя „присъствена форма" този ден е отразен като болничен.

С оглед на събраните доказателства, с процесното Разпореждане № 33696/24.11.2025г. длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е приело за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 2, т. 1 от КСО претърпяното на 13.11.2022г. от А. Й. траматично увреждане на лявата ръка, получено при падане.

Разпореждане № 33696/24.11.2025г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е обжалвано от осигурителя с жалба вх. № 1012-21-1530 от 12.12.2025г. В резултат на извършената проверка е издадено оспореното пред настоящия съдебен състав Решение № 1040-21-42/13.01.2026г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена като неоснователна жалба с вх. № 1012-21-1530/12.12.2025г. от „Форс-Делта“ ООД. Д За да отхвърли жалбата административният орган изложил следните аргументи: при преценка на доказателствата е прието, че злополуката е станала с осигурено лице за този риск - А. С. Й., която е била назначена по Трудов договор № 181/04.08.2016г. на длъжност „охранител" и е била осигурено лице по смисъла на осигуряване по чл. 4, ал. 1 от КСО за всички осигурителни рискова, вкл. и за трудова злополука. Посочено е, че на 13.11.2022г. А. Й. е претърпяла внезапно увреждане на здравето, като по данни от декларацията за трудова злополука, писмените обясненията на пострадалата и Нишан Т. и приложенияте към нея медицинска документация /лист за преглед на пациент изд. от УМБАЛ „Н. И. Пирогов" НАД, с дата на постъпване 13.11.22г. и напускане 13.11.22г., Епикриза ИЗ № 40715 изд. от УМБАЛ „И. И. Пирогов" ЕАД с дата на постъпване 13.11.2022г. и изписване на 13.11.2022г., Болничен лист № Е. от 13.11.22г. до 13.12.22г. вкл., се установява, че на 13.11.2022г., около 07:25 часа след слизане от превозно средство на градски транспорт - трамвай № 12, А. Й. е паднала, при което е получила счупване на долен край на лъчева кост закрито на лявата й ръка. От събраните доказателства се установява, че е налице функционална връзка между настъпилото внезапно увреждане на здравето при придвижване по обичайния път при отиване на работа, доколкото същото е увреждане по повод работата по сключения трудов договор с осигурителя

„Форс делта“ ООД, при придвижване към работното си място - сградата на ЗАД „Булстрад“, довело до временна неработоспособност като неблагоприятен резултат. Заключение е, че след приключване на разследването и преценката на събраните данни и доказателства в тяхната съвкупност правилно и обосновано е постановено Разпореждане № 33696 от 24.11.2025г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което претърпяната от А. С. Й. злополука е приета за трудова по смисъла на чл. 55, ал. 2, т. 1 от КСО.

По делото е приобщена административната преписка. В хода на съдебното производство допълнително са приобщени доказателства по делото, както следва: Писмо от изпълнителния директор на „Център за градска мобилност“, с което се предоставя справка за маршрута и разписанието на трамвайни линии № 12 и № 27 в участъка от „Централна гара“ до „Съдебна палата“ (по спирки) за дата 13.11.2022г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Депозиранията жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирано лице с правен интерес и в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Съдът намира, че процесното Решение № 1040-21-42/13.01.2026г. на Директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган. Предвид представената Заповед № 1015-21-143/07.06.2018г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като са спазени административнопроизводствените правила.

Решението на директора на ТП на НОИ С.-град е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа правни и фактически основания за неговото издаване, подписано е от неговия издател.

При извършената служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изпълнени са изискванията на Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ) и КСО. Съгласно чл. 58, ал. 1 от КСО, ТП на НОИ съвместно с Инспекцията по труда, комитетите и групите по условия на труд и други компетентни органи в зависимост от случая разследват всяка смъртна трудова злополука. В изпълнение на чл. 58, ал. 3 КСО се провежда разследване, което да установи причините и обстоятелствата за възникване на трудовата злополука, вида на уврежданията и други сведения, подпомагащи административния орган да се произнесе за характера на злополуката. Съгласно изискването на чл. 58, ал. 6 от КСО, резултатите от разследването се оформят в протокол в типизирана форма, валиден до доказване на противното. В случая със Заповед № 2025-21-237/17.07.2025г. е назначена комисия по чл. 58, ал. 1 от КСО, с нормативно определения състав от членове. Тя е изготвила протокол за разследване на трудова злополука, със съответното съдържание, отразяващо данните по чл. 10, ал. 1, т. 1-11 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки /НУРРОТЗ/, относно: осигурителя, пострадалия, мястото и времето на злополуката, свидетелите на злополуката и лицето, оказало първа помощ, обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия преди злополуката, специфичното физическо действие, извършвано него в момента на злополуката, и свързания с това действие материален фактор /Протокол за трудова злополука № 54 от 26.08.2025г./ . В случая доказателствената му сила не е оборена чрез събраните по делото

доказателства. От изложеното следва, че при издаване на разпореждането на органа по чл. 60, ал. 1 от КСО е спазена описаната процедура по извършване на проверката и съставяне на протокола. Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени в съответствие с изискванията на чл. 35 от АПК, след като са изяснени всички факти и обстоятелства във връзка с декларираната злополука и не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК, представляващи основание за отмяна на оспорения административен акт.

По отношение на възражението на жалбоподателя, че в нарушение на закона, административният орган не му е осигурил възможност да се запознае с жалбата на А. Й. срещу Разпореждане № 33696/16.05.2025г. и да изрази становище по нея, както и с Решение № 1040-21-386/23.06.2025г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, е неотнормимо към предмета на настоящото производство. Посоченото решение от 23.06.2025г. е постановено в предходно административно производство, като същото предхожда издаването на административния акт, предмет на настоящото съдебно оспорване. В рамките на настоящото производство съдът следва да извърши преценка единствено относно законосъобразността на оспорения административен акт, без да обсъжда законосъобразността на предходни административни актове и действия, които не са предмет на настоящия спор.

Съдът намира, че решението е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

По делото не е спорно, че към деня на злополуката пострадалото лице е осигурено за всички осигурени социални рискове, съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО (в т. ч. и трудова злополука), като работещо по трудово правоотношение с осигурителя „Форс-Делта“ ООД.

Спорът между страните касае осъществяването на фактическия състав от хипотезата на чл. 55, ал. 2, т. 1 от КСО, който приравнява на трудова и злополуката станала с осигурен по чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от КСО по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място до основното място на живеене или до друго допълнително място за живеене с постоянен характер.

Съгласно чл. 55, ал. 1 от КСО трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност или смърт. Тази нормативна разпоредба означава, че фактическият състав на злополуката, която законодателят приема за трудова изисква наличието на следните обстоятелства: 1/ да е налице внезапно увреждане на здравето на осигурено лице; 2/увреждането да е довело до неработоспособност или смърт на осигуреното лице; 3/ увреждането да е настъпило през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа извършвана в интерес на предприятието. С разпоредбата на ал. 2 от чл. 55 от КСО законодателят е създал презумпция, по силата на която се признава за трудова дори и злополука, настъпила извън работното време и работното място на пострадалото лице, но по време на пътуването между работното място на лицето и обичайното му място за живеене. В тези случаи самият законодател е установил, че действията на лицето по придвижване от и до работното му място са именно във връзка и по повод на извършваната от него работа в полза на работодателя. Правната теория приема за същинска трудова злополука хипотезата на чл. 55, ал. 1 от КСО, а хипотезите на чл. 55, ал. 2 от КСО за приравнени на трудова злополука случаи като под "приравнени" следва да се разбира случаи, които не отговарят на определението по чл. 55, ал. 1 от

КСО, но имат същите правни последици. Разпоредбите на чл. 55 от КСО регламентират фактическите състави, при които дадена злополука следва да се квалифицира като трудова. Уредените в чл. 55, ал. 1 и ал. 2 от КСО фактически състави са алтернативни по своя характер, доколкото представляват различни хипотези, които не могат да се осъществят едновременно. Всеки от уредените фактически състави поражда едни и същи правни последици, а именно определянето на конкретната злополука като трудова.

Така нормата на чл. 55, ал. 2, т. 1 от КСО предвижда, че трудова е и злополуката, станала с осигурен по чл. 4, ал. 1 и чл. 4а по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място до основното място на живеене или до друго допълнително място на живеене с постоянен характер. Анализът на разпоредбата сочи, че фактическият състав на трудова злополука, уреден в нея съдържа следните елементи: 1/ да е налице злополука - т. е. внезапно увреждане на здравето на осигуреното лице, водещо до неработоспособност или смърт и 2/ увреждането да е настъпило по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място до основното място на живеене или до друго допълнително място на живеене с постоянен характер. Това са именно единствените релевантни обстоятелства, при наличието на които злополуката може да се квалифицира като трудова по смисъла на чл. 55, ал. 2, т. 1 от КСО.

В закона няма изискване злополуката да е станала преди или след работното време и в какъв срок от началото и края му. Времето на настъпване на инцидента, след като са налице предпоставките на чл. 55, ал. 2 от КСО, не се явява елемент от фактическия състав на правната норма, определяща дадена злополука като „трудова“. КСО не дава легална дефиниция на употребения в разпоредбата на чл. 55 от КСО израз „обичаен път при отиване и връщане от работа“. Съдебната практика го определя като повтарящи се действия и придвижване преди или след работа в рамките на минимално необходимото време от или до мястото на уседналост на пострадалото лице.

В случая безспорно се установява, че на 13.11.2022г. А. С. Й. е претърпяла внезапно увреждане на здравето /неочаквано, непредвидимо, еднократно, пряко и непосредствено въздействие на външни материални фактори на работната среда върху организма на пострадалия/- травматично увреждане наложило прилагане на спешна медицинска помощ.

Съдът намира, че изложените от „Форс делта“ ООД твърдения за несъответствия в наличната по досието за трудова злополука медицински документи, са неоснователни. От приложените по делото доказателства, а именно: декларацията за трудова злополука, писмените обясненията на пострадалата и Нишан Т., както и медицинската документация, се установява, че на 13.11.2022г., около 07:25 часа след слизане от превозно средство на градски транспорт - трамвай № 12 А. Й. е паднала, при което е получила счупване на долен край на лъчева кост закрито на

лявата ѝ ръка. Правилно е възприето от Директора на ТП на НОИ С.-град, че е допусната очевидна фактическа грешка в представената Епикриза ИЗ № 40715 изд. от УМБАЛ „Н. И. Пирогов“ ЕАД, в която в точка „анамнеза“ с записано „паднала днес, оплаква се от болка в дясната китка“. Както се сочи и в оспореното решение, във всички останали медицински документи - лист за преглед на пациент в КДБ/СО, изд. от УМБАЛ „П. И. Пирогов“ ЕАД от 13.11.2022г.; амбулаторни листове, свидетелстващи за последващи прегледи и Епикриза И.З.№ 428/2023г. за проведено лечение в Специализирана болница за продължително лечение и рехабилитация ЕООД - [населено място] в периода от 05.05.2023г. до 09.05.2023г., ясно и недвусмислено са отразени „болки и проведено лечение/ рехабилитация на ляв горен крайник на А. Й..

На следващо място е налице и връзка между увреждането и трудовото правоотношение на осигуреното лице от гледна точка на момента и мястото на причиняването му, а именно: по време на придвижването от мястото на обичайно местоживееене на А. Й. до работното ѝ място. Съдът намира, че по делото са налични достатъчно доказателства, установяващи по несъмнен начин, че обичайният път от мястото където пострадалата живее до мястото където полага труд в полза на „Форс-Делта“ ООД, както и механизмът на изминаването му, е свързан с ползването на обществен транспорт - придвижването ѝ до [населено място] от [населено място] с влак, респ. пристигането ѝ на Централна ЖП гара - С. в ранните часове на деня. Съгласно вписванията в Книгата за инструктаж по безопасност и здраве при работа се установява, че мястото на работа на А. Й. е било „Б. - П.“, като на 01.11.2022г. ѝ е бил проведен периодичен инструктаж. От представения от жалбоподателя заверен препис от график за работното време през месец ноември 2022г. в отдел Б. е видно, че на 13.11.2022г. А. С. Й. е била на дневна смяна от 07:30 да 19:30 часа. Предвид липсата на други данни, с оглед обясненията на пострадалата, придвижването от централна ЖП гара с трамвай №12 в деня на злополуката в посока Съдебната палата се явява обичаен маршрут с наземен транспорт в посока към Центъра, [улица], по която се е придвижвала към работното си място - сградата на ЗАД „Булстрад“. Доводи, съответно доказателства за противното от страна на жалбоподателя не се ангажираха по делото. Липсват данни за осигурен служебен транспорт, съответно и такива за регламентацията му като единствен предвиден възможен способ за придвижване на работниците. Не се доказва и наличието на възможен по-пряк и/или алтернативен маршрут, по който работниците, които не ползват лични превозни средства, да стигат до работните си места. Поради това следва да се приеме, че на 13.11.2022г., към момента на злополуката А. Й. се е придвижвала именно по обичайния си път от дома към работното си място.

Съгласно чл. 22 от Наредбата за медицинската експертиза, при злополука лекуващият лекар/лекарят по дентална медицина определя вида ѝ – трудова или не,

според данните от анамнезата и неговите лични констатации, като задължително вписва в амбулаторния лист часа, мястото и обстоятелствата на злополуката. При съмнение за трудова злополука в болничния лист се вписва: "За доказване с разпореждане на ТП на НОИ".

Съдът взе предвид и това, че болничният лист има материална доказателствена сила само относно юридическият факт на временна нетрудоспособност на осигурено лице, който факт е правопораждащ за упражняване субективното право на ползване на отпуск за временна нетрудоспособност / арг. чл. 6 от Наредбата за медицинската експертиза/. Болничният лист не установява фактът дали една настъпила злополука е трудова или не, доколкото това се решава от органите на НОИ по реда на чл. 55 и сл. от КСО. За случаите на травматично увреждане, решението, дали да се признае за трудова злополука или не се взема от длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт(чл. 60 от КСО), а не от органите за медицинска експертиза на работоспособността.

Органите на медицинската експертиза, съгласно чл. 13 от Наредба за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки (НУРРОТЗ), с издаваните от тях болничните установяват причинната връзка между увреждането и настъпилата временна неработоспособност, а не провеждат разследване относно злополуката. Реквизитът в бланката на болничен лист "причина за неработоспособността" в случай на злополука не обвързва работодателя, ТП на НОИ или съда. Тя има характера на становище на органи с медицинска компетентност, базирано на собствени констатации и от анамнезата /сведенията на пациента и негови близки / - арг. чл. 22 от Наредбата за медицинската експертиза.

Съдът намира, че няма никакви основания да се отхвърли диагнозата в представените медицински документи. Тя е поставена от компетентно лице – лекар, на база наблюдение на състоянието и оплакванията на пациент, и не са налице никакви доказателства, които да оборват отразеното в болничните листове, които при това не са оспорени по съответния ред. С оглед гореизложеното, възраженията на жалбоподателя относно медицинската документация се приемат за неоснователни.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, може да се направи обоснован извод, че в случая са налице всички предпоставки, визирани в чл. 55, ал. 2 от КСО, вкл. и функционална връзка между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето, довело до временната неработоспособност. От събраните доказателства се установява, че е налице функционална връзка между настъпилото внезапно увреждане на здравето при придвижване по обичайния път при отиване на работа, доколкото същото е увреждане по повод работата по сключения трудов договор с осигурителя „Форс делта” ООД, при придвижване към работното си място - сградата на „Б.“, довело до временна неработоспособност като

неблагоприятен резултат. Когато са налице всички елементи от състава на трудовата злополука, такава не е налице само в случаите, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си – аргумент от чл. 55, ал. 3, вр. ал. 1 и ал. 2 от КСО. Всеки един от тези елементи може да се доказва и в хода на административното производство, и в хода на съдебното производство, с допустимите доказателствени средства по АПК и специалните КСО и приложимите подзаконовни актове. В случая се установи съставът на чл. 55, ал. 2 от КСО и Директорът на НОИ - ТП С. град правилно е приел, че е налице трудова злополука.

По горните съображения съдът намира обжалваното решение за правилно и законосъобразно, а жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 144 от АПК, чл. 78, ал. 8 от ГПК, чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. С оглед фактическата и правна сложност на делото, както и предвид изрично заявената претенция, съдът определя дължимото възнаграждение в размер на 200 лв., равняващи се на 102,26 евро.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал. 2, предл. посл. Административен съд София – град, III отделение, 55-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Форс-Делта“ ООД- [населено място], представлявано от управителя Т. Г. О. срещу Решение № 1040-21-42/13.01.2026г. на Директора на ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА „Форс-Делта“ ООД- [населено място], ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Т. Г. О. да заплати на Националния осигурителен институт сумата от 102,26 /сто и две евро и 26 евроцента/ евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: